

Forfatter: Aakjær, Jeppe

Titel: RUGEN KJØRES HJEM

Citation: Aakjær, Jeppe: "RUGEN KJØRES HJEM", i Aakjær, Jeppe: *Digte 1885-1908. - 1918*, Gyldendal, 1918-19, s. 231. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-aakjaer01val-shoot-workid94598.pdf> (tilgået 15. maj 2021)

Anvendt udgave: Digte 1885-1908. - 1918

RUGEN KJØRES HJEM .

☒ GIV dem nu Tømmen, de pumrede Øg,
lad dem Galop over Tofterne tage,
mens som et Kjølspor af sejlene Røg
Støvskyen ligger tilbage!

☒ Rugen er tjenlig, og Himlen er ren,
Boghvededuften den driver paa Vinden,
Pigen blandt Klynger paa buttede Ben
vandrer med Solhat om Kinden.

☒ Sydsolen vejrer i væltede Neg,
hør, hvor det smælder i Kapslen af Klinten!
Hvepsen nu driver sin solgyldne Leg,
Gloheden koger i Flinten.

☒ Vognene rasler med hoppende Skrav,
Kuskene kraaner med Foden mod Fjælen,
vugger i Hoften til Hestenes Trav,
holder Balancen med Hælen.

☒ Hist et Par Faar har i Sporet sig lagt:
"Let dog paa Sulet, I pelsrede Taaber,
tag eders gispende Flanker i Agt;
hører I ikke, man raaber!"

☒ Hjulene rasper i Grus og i Sand,
Faarene styrter med Brægen i Grøften,
staar der og glør udaf faaret Forstand,
svaler paa Heden med Snøften.

☒ Aarerne svulmer paa Hestenes Bug,
Kusken nu letter sin svedige Hue,
svinger saa op om den klyngede Rug,
hej, i en svimlende Bue!

* 232

☒ Smidigt han springer fra Fadingens Rand,
fritter om Øllet og linner ved Korken,
drikker og svælger og slukker sin Brand,
griber saa modigt om Forken.

☒ Bindersken ordner sin kridhvide Hat,
strammer dens Baand om sin buttede Hage,
hopper paa Vognen og raaber: "Tagfat!"
Knøsen maa Skoene tage.

☒ Negene aander den tungeste Duft,
gribes paa Forken og hvistes fra Græsset,
svæver et Nu mod den lysende Luft,
sejler saa ned, over Læsset.

☒ Vognen sig flytter i Ryk og i Trav,
Svøbet saa langt gennem Stubrene slæber,
Skjælbasser løber om Hjulenes Nav,
hvæsser de arrige Kjæber.

☒ Forken staar plantet, og Læsset er paa,
Kusken ta'r Plads bag den nærmeste Hamle;
Bindersken daler med spjættende Taa,
bruger hans Skulder som Skamle.

☒ Sagte hun synker som Rughøstens Ny!

Knøsen ærbødig om Anklerne fatter,
skyder sig ind under Solhattens Sky -
... Glutten sig værger med Latter.

⊗ Atter det ringler i Kobler og Stjært,
Hjulene hugger, og Stubrene knaser,
Øgene frygter den knaldende Snært,
spænder de duskede Haser.

⊗ Kusken han skrider saa tæt og saa sejt,
styrer saa snildt over Huller og Halder,
støtter sit Læs, hvor hans Vej har et Vrej,
stivrer dets Vægt, før det falder.

* 233

⊗ Støvet det gjør ham som Burren saa graa,
Skarnbassen bumser med Smæld mod hans Nakke,
Løke saar Havre, og Himlen er blaa,
Møllen slaar Kors paa sin Bakke.

16/2 1906.